

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ ครั้งที่ ๑
“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม“
The 1st National Conference on Research for Development,
Dissemination and Modern Technology Relaying to Society
Phanomwan College of Technology

16-17 กรกฎาคม 2559
ณ โรงแรมสีมาธานี นครราชสีมา

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

ร่วมกับ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
กระทรวงอุตสาหกรรม
หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
สมาคมนักวิจัย

กลุ่มวิชาที่นำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์

- กลุ่มสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ เศรษฐศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

เรื่อง ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ

ระดับชาติ ครั้งที่ 1

“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม”

ณ โรงแรมสีมาธานี จ.นครราชสีมา

Phanomwan College of Technology

The 1st National Conference on Research for Development,

Dissemination and Modern Technology Relay to Society

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์กำหนดให้มีการจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ “การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม” ประกอบด้วย

3. งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์(Humanities, Social Sciences and Economics)

4. งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

ซึ่งกำหนดจัดขึ้น ในวันที่ 16-17 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เวลา 08.00 – 18.00 น. ณ โรงแรมสีมาธานี เพื่อให้การจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ ดังต่อไปนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. ศาสตราจารย์.ดร.นพ.ธัมมทัตต์ นรารัตน์วันชัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ อมตฉายา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ชันติโกมล
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย
5. ดร.ภก.กานต์ วงศ์สุภสวัสดิ์
6. ดร.ยงยุทธ สงวนชม

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

1. ศาสตราจารย์.สุมาลี สังข์ศรี
2. รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มรีว
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤตกรณ์ ประทุมวงษ์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์
6. รองศาสตราจารย์ ดร. ธัญปวีณ์ รัตน์พงศ์พร
7. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ วิไลนุช

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยหอการค้า

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

8. รองศาสตราจารย์ ประทุมวรรณ อุดมสุวรรณกุล	ข้าราชการบำนาญ
9. รองศาสตราจารย์ บุศย์ วิสุทธิ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
10. รองศาสตราจารย์ นียดา สวัสดิพงษ์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
11. รองศาสตราจารย์ วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
12. รองศาสตราจารย์ ดิเรก ทองอร่าม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก	มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพิธาร์ ธารักษ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภร ภิญโญมิตรจินดา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดิมา พลับพลึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยพงศ์ พลับพลึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ จันทร์ดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนสิณี บุญมีศรีสง่า	มหาวิทยาลัยศิลปากร
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงพร หาญสันติ	มหาวิทยาลัยเกษตร
23. อาจารย์ ดร.วรัชพร อารยะพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
24. อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
25. อาจารย์ ดร.ปิยพล ไพรจิตร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
26. อาจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
27. อาจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
28. อาจารย์ ดร.ปวีณ นราเมธกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
29. อาจารย์ ร้อยตรี ดร.บุญช่วย แจ้งเวชฉาย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
30. อาจารย์ ดร. กานต์ ศรีวิภาสถิต	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
31. อาจารย์ ดร.ปิยะ นาควัชระ	มหาวิทยาลัยบูรพา
32. อาจารย์ ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
33. อาจารย์ ดร.วิทยา ศิริพันธ์วัฒนา	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
34. อาจารย์ ดร. เพชรรัตน์ เจริมรอด	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
35. อาจารย์ ดร.พิสิษฎ์ มณีโชติ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
36. อาจารย์ ดร. จุไรรัตน์ ดวงจันทร์	วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า
37. อาจารย์ ดร.สมปอง รักษาธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
38. อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
39. ดร.ณรงค์ ศรีเกรียงทอง	บริษัท โมเดิร์นคาสอินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์ จำกัด
40. ดร.จงชัย ทองมา	กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
41. ดร.บุรณิน รัตนสมบัติ	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
42. ดร.กฤษฎา โสภา	บริษัท อ่าพลฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด
43. ดร.กาญจน์พันธ์ โอฟารกิจไพบูลย์	บริษัท เอชจีเอสที ประเทศไทย จำกัด

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อุ่นเรือน	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ลีอมงคล	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
3. ดร.พิชัย สารภักดิ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
4. ดร.พีรพงษ์ ตั้งก้องเกียรติ	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

หน้าที่และความรับผิดชอบ

1. พิจารณาผลงานจากผู้นำเสนอบทความเพื่อนำเสนอแบบบรรยาย หรือ โปสเตอร์
2. ทำรายงานสรุปผลเสนอต่อที่ประชุมกองบรรณาธิการและคณะกรรมการจัดประชุม

สั่ง ณ วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2559

(ดร.พิสิษฐ์ ศิริรักษ์)
อธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
 The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

**การให้ความหมายและรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
 กรณีศึกษา สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ เขตพระนคร
 จังหวัดกรุงเทพมหานคร**

The Construct of Meaning and Patterns of Creative Tourism Management in
 National Discovery Museum Institute, Khet Phra Nakhon, Bangkok.

สุจิตรา เจริญศิริวัฒน์* มนัสสินี บุญมีศรีสง่า**

Sujitra Jareansiwawut* Manussinee Boonmeesrisaanga**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การให้ความหมาย และที่มาของความหมาย 2) รูปแบบ และ 3) ปัญหา อุปสรรค รวมถึงวิธีการจัดการกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้แทนสถาบัน และพนักงาน ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ สอดคล้องกัน คือการท่องเที่ยวที่มีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ได้รับความรู้ที่จะนำไปต่อยอดในอนาคต โดยมีที่มาจากแนวคิดที่จะจัดตั้งพิพิธภัณฑ์รูปแบบใหม่ของคณะรัฐมนตรี ในทางกลับกันนักท่องเที่ยวส่วนมากยังไม่สามารถให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ ทางสถาบันมีการนำเสนอข้อมูลสามรูปแบบ คือ การฟัง การสัมผัส และการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง รวมถึงการนำกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาด 7Ps เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินงาน ในส่วนของปัญหา อุปสรรค และวิธีการจัดการกับปัญหา เกิดจากการตั้งกลุ่มเป้าหมายกว้างเกินไป ทั้งนี้เพื่อรักษานักท่องเที่ยวกลุ่มเก่า ดึงดูดนักท่องเที่ยวรายใหม่ จึงลดกลุ่มเป้าหมายให้แคบลง และพัฒนารูปแบบการนำเสนอข้อมูลให้มีความทันสมัย ความน่าสนใจ ตลอดจนเพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การให้ความหมาย, รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์, กรุงเทพมหานคร

*คณะวิทยากรจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาลัยการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยากรจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาลัยการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the construct of meanings 2) patterns and 3) problems and solutions of Creative Tourism Management in National Discovery Museum Institute, Khet Phra Nakhon, Bangkok. This research was used intended qualitative research. Two methods were applied; documentary research and in-depth.

The study result found that the director and employees had a same idea of the meaning of the Creative Tourism was the new style of tourism which the tourist can be interactive with a technology in the tourist area, to gain their knowledge in order to reproduce in the future. The source of the idea to establish different museum from the old one. Three ways of the presentation were listening, touching and using technology as a media. The institute were using marketing mix to analyse the organization's patterns. The problems and solutions were the target group was setting too high. To treat the old tourists and attract the new tourists, so the institute has reduced the target, develop and kept a presentation up to date and more interesting. Also the institute has been promoted through Social Media.

Keyword: The construct of meaning, Patterns of Creative Tourism management, Bangkok

บทนำ

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เห็นได้ชัดจากบทบาททางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้ประเทศมากที่สุด จากสถิติในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2558 การท่องเที่ยวได้สร้างรายได้ให้กับประเทศ 592,923.37 ล้านบาท (กรมการท่องเที่ยว, 2558) ปัจจุบันเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น การใช้ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ค้นหาสถานที่ วิธีการเดินทาง รวมทั้งใช้เป็นช่องทางการจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการ เป็นต้น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่มีมากเท่าใดยิ่งทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทมากขึ้น (นิศา ชัยกุล, 2550) การท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับปัจจัยและวัตถุประสงค์ในการจัดแบ่ง ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งประเภทตามสภาพภูมิศาสตร์ วัตถุประสงค์ ลักษณะของการเดินทาง การตลาด การจัดการ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548) ปัจจุบันนักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะแสวงหาการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ๆ

มากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวแบบดาร์กทัวร์ริสซึม และสเปซทัวร์ริสซึม เป็นต้น (ฉัตรเฉลิม องอาจวารศาล, 2551) และยังสามารถเกิดแนวความคิดใหม่ขึ้นมา คือ Creative Tourism การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เน้นถึงความผูกพันของนักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้าน นักท่องเที่ยวจะได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้น

คำว่า ครีเอทีฟทัวร์ริสซึม (Creative Tourism) เป็นที่รู้จักของคนไทยมากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลได้มีนโยบายมุ่งเน้นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) แนวคิด ครีเอทีฟทัวร์ริสซึม คือ ทิศทางใหม่ของการท่องเที่ยวเติบโตมาจากการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เพื่อการเรียนรู้และรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) คือการท่องเที่ยวที่มีการจัดการการใช้ทรัพยากรอย่างพอดีนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม (วิสาข์ สอตระกุล, 2558) ครีเอทีฟทัวร์ริสซึม ถูกสร้างขึ้นโดยคริสปิน เรย์มอนด์ และ เกร็ก ริชาร์ด โดย

ให้คำนิยามว่า “ การท่องเที่ยวซึ่งมอบโอกาสให้กับผู้เดินทางในการพัฒนาศักยภาพ การสร้างสรรค์ของตน ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริง ที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของพื้นที่ เป้าหมายที่ได้ท่องเที่ยว ” (เรย์มอนด์ และริชาร์ด, 2543)

ดังนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการให้ความหมายและรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กรณีศึกษา สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง สมบูรณ์ อีกทั้งเป็นประโยชน์และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แก่นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการให้ความหมายและที่มาของความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

2. เพื่อศึกษารูปแบบและกลยุทธ์ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3. เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และวิธีการจัดการกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ขององค์กรยูเนสโก

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาให้ชุมชนเกิดความยั่งยืน โดยมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตในชุมชน ในเชิงการเรียนรู้และการทดลองให้ได้มาซึ่งประสบการณ์ที่เป็นอยู่จริงในชุมชน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ปิรันท์ ชินโชติ (2559) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง ผลการศึกษาพบว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้งเป็นการสร้าง พัฒนา เพิ่มมูลค่าให้ทรัพยากรที่มีอยู่ ผ่านความร่วมมือกันของผู้ประกอบการ พนักงาน และนักท่องเที่ยว สามารถเพิ่มทักษะการเรียนรู้ ประสบการณ์แก่นักท่องเที่ยว

2.2 มนัสลินี บุญมีศรีสง่า (2558)

ได้ศึกษาเรื่องการให้ความหมายรูปแบบและกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวแบบดาร์กทัวร์ริซึม (Dark Tourism) พื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า จังหวัดกาญจนบุรีมีนักท่องเที่ยวชาวไทยมาเป็นจำนวนมาก เนื่องด้วยมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวรูปแบบดาร์กทัวร์ริซึม ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบดาร์กทัวร์ริซึมมากขึ้น ดังนั้นจังหวัดกาญจนบุรีควรนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวที่สะท้อนให้เห็นถึงความสูญเสียมากกว่าความโหดร้าย และนำจุดเด่นของงานเทศกาลต่าง ๆ มาช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีมากขึ้น

ระเบียบงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้แนวคำถามเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ สร้างจากการศึกษาข้อมูลเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์มากที่สุด โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)

คือ ผู้อำนวยการฝ่ายมิวเซียมสยาม และรักษาการณผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารและการตลาด พนักงาน และนักท่องเที่ยวสถาบันพิพิธภัณฑการเรือน้องแห่งชาติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลักร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และใช้อุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเก็บข้อมูล ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ ปากกา และสมุดบันทึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์มากที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ และงานวิจัย เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการดำเนินการศึกษาวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

3.2 สัมภาษณ์แบบเชิงลึก โดย

สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้อำนวยการฝ่ายมิวเซียมสยาม และรักษาการณผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารและการตลาด พนักงาน และนักท่องเที่ยว ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการให้ความหมายและรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้ง

แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

4. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือเพื่อการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) คือ การตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรวบรวมนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยการตรวจสอบแหล่งข้อมูลเรื่องเวลา สถานที่ และบุคคล หากข้อมูลที่ได้ไม่เพียงพอผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ต่อไป (สุภางค์ จันทวานิช, 2542)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาความหมายและรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร การสังเกต และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ว่าสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติมีการให้ความหมาย ที่มาของความหมาย รูปแบบปัญหา และวิธีการจัดการกับปัญหาอย่างไร และสรุปผลจากข้อมูลนั้น

ผลการศึกษา

1. การให้ความหมายและที่มาของความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

พบว่า สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ คือ การเปิดโลกทัศน์ให้กับนักท่องเที่ยว โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่จัดแสดง ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้ ความสนุกสนาน และสามารถเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วผ่านการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ความหมายดังกล่าวมีที่มาจากรัฐบาลสมัยอดีตนายกรัฐมนตรีดร.ทักษิณ ชินวัตร ที่มีความตั้งใจจะจัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงพิพิธภัณฑ์รูปแบบใหม่ เพื่อนำเสนอรากเหง้าความเป็นไทยผ่านสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย แต่ในมุมมองของนักท่องเที่ยวได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่เพื่อหวังเก็บเกี่ยวความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว ยังได้รับประโยชน์และความแปลกใหม่ต่างไปจากเดิม แต่มีนักท่องเที่ยวบางส่วนยังไม่ทราบและไม่สามารถให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้

2. รูปแบบและกลยุทธ์ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

จากการสัมภาษณ์ผู้แทนสถาบันพนักงาน และศึกษาเอกสารต่าง ๆ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ พบว่า สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติได้กำหนดรูปแบบหลักซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไว้ดังต่อไปนี้

2.1.1 นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสวัตถุจัดแสดงได้

สถาบันได้มีการจัดแสดงนิทรรศการถาวรให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยนำเสนอผ่านห้องนิทรรศการจำนวน 17 ห้องเป็นพิพิธภัณฑ์ที่ไม่ได้เน้นการจัดแสดงวัตถุโบราณ ทางสถาบันจึงหาช่องทางการนำเสนอข้อมูลให้มีความน่าสนใจด้วยรูปแบบที่มีความสนุกสนาน การนำเสนอรูปแบบนี้ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชม โดยสิ่งของที่นำมาจัดแสดงนั้นเป็นสิ่งของที่นักท่องเที่ยวสามารถจับต้องได้ เพื่อช่วยเชื่อมต่อข้อมูลและสื่อความหมายในการเล่าเรื่องราว

2.1.2 นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น จากการใช้เทคโนโลยี

ทางสถาบันได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ

เช่น การตั้งคำถามท้าทายความคิดของนักท่องเที่ยว การนำเสนอข้อมูลโดยใช้เสียงเป็นการให้นักท่องเที่ยวเลือกกดปุ่มเพื่อฟังข้อมูลนั้น ๆ เป็นต้น เพื่อเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ของนักท่องเที่ยวในด้านการฟัง การอ่าน และการสัมผัส

2.1.3 นักท่องเที่ยวสามารถพูดคุยโต้ตอบ ได้อย่างอิสระทั้งภายในและภายนอกอาคารจัดแสดง

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติเป็นพิพิธภัณฑ์จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถละทิ้งความเชื่อที่มีต่อพิพิธภัณฑ์รูปแบบเดิม นักท่องเที่ยวจะได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเองภายในนิทรรศการที่จัดแสดง สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้นักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าใจข้อมูล ช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และช่วยสร้างความประทับใจ ช่วยให้นักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญของพิพิธภัณฑ์มากขึ้น

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวถึงมุมมองที่มีต่อรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ พบว่า มี 2 รูปแบบ ได้แก่

2.2.1 นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วม และเรียนรู้ประสบการณ์

นักท่องเที่ยวจะได้เข้าไปมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริง และเรียนรู้ประสบการณ์จากการนำเสนอข้อมูลของทางสถาบัน และมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทางสถาบันจัดทำขึ้น

2.2.2 นักท่องเที่ยวมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสร้างสรรค์

นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ และความสนใจ กับกลุ่มเพื่อนหรือกับนักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ ได้รับความรู้ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวคนอื่น และช่วยเพิ่มทักษะความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็นให้กับนักท่องเที่ยวอีกด้วย ในขณะที่การวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด 7 ประการ สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ด้านของสินค้าและบริการ (Tourism Product) สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติมีประวัติศาสตร์ทั้งพื้นที่และอาคาร ภายในเต็มไปด้วยความรู้ ความสนุกสนาน อีกทั้งยังรายล้อมไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ กลยุทธ์สำคัญของด้านสินค้าและบริการ คือการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวโดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้การเข้าชมนิทรรศการไม่น่าเบื่อ

2. ด้านราคา (Tourism Price) พบว่าการเข้าชมสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ มีราคาเหมาะสม เพราะทางสถาบันจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกเพศทุกวัย กลยุทธ์ในด้านราคาทางหน่วยงานภาครัฐควรควบคุมราคาให้อยู่ในเกณฑ์ที่นักท่องเที่ยวมีความสามารถในการใช้จ่ายได้

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Tourism Place) พบว่า ปัจจุบันทางสถาบันตั้งกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียน นักศึกษา บุคคลวัยทำงานตอนต้น ช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายคือ โซเชียลมีเดีย เช่น เฟสบุ๊ก อินสตาแกรม และโมบายแอปพลิเคชัน กลยุทธ์ในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ทางสถาบันได้ศึกษาการเสฟสื่อของ รวมถึงได้จัดทำช่องทางจากสื่อประเภทนั้นเพื่อใช้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น

4. ด้านการส่งเสริมการขาย (Tourism Promotion) พบว่า ทางสถาบันใช้การจัดนิทรรศการ และการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาชมพิพิธภัณฑ์อยู่เป็นประจำ เช่น นิทรรศการหมุนเวียน จัดปีละ 2 ครั้ง งานไนท์แอทเดอะมิวเซียม งานน้อยซ์ มาเกิดขึ้น

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying

5. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว (Tourism People) พบว่า ทางสถาบันได้เตรียมพร้อมงานบริการขั้นพื้นฐานให้กับพนักงาน รวมถึงทำการอบรมข้อมูลของนิทรรศการที่จะจัดขึ้นทุกครั้ง พนักงานต้องเข้าใจเนื้อหาของนิทรรศการนั้น ๆ เพื่อสามารถให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและชาวต่างชาติที่ต้องการสอบถามเพิ่มเติม

6. ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Tourism Physical Environment) ปัจจุบันทางสถาบันมีการให้ข้อมูลต่าง ๆ ผ่านการใช้เทคโนโลยี ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น

7. อำนาจ (Tourism Power) พบว่าทางสถาบันมีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนคือ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำให้ได้รับงบประมาณในการดำเนินงาน อีกทั้งในการทำนิทรรศการแต่ละครั้งยังมีนักวิชาการจากหลากหลายสาขาเป็นผู้ศึกษาข้อมูลก่อนทำการจัดแสดง

3. ปัญหาและอุปสรรค และวิธีการจัดการกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

จากการสัมภาษณ์ผู้แทนสถาบันถึงปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านงบประมาณ การนำเสนอเนื้อหาผ่านการใช้เทคโนโลยีของทาง

ทางสถาบันทำให้มีงบประมาณที่สูงเกินไป ทางสถาบันจึงได้วางแผนงานและขอบประมาณล่วงหน้าหนึ่งปี เพื่อตั้งเป้าหมายและวางแผนการดำเนินงานในกิจกรรมส่วนต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุด

2. ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมาย แต่เดิมทางสถาบันมีการตั้งกลุ่มเป้าหมายที่กว้างเกินไป ส่งผลให้ยากต่อการจำกัดขอบเขตเนื้อหา ทางสถาบันจึงทำการลดกลุ่มเป้าหมายเหลือเพียง นักเรียน นักศึกษา และบุคคลวัยทำงานตอนต้น เพราะเชื่อว่าเป็นกลุ่มที่สามารถเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ และทำความเข้าใจกับเนื้อหาต่าง ๆ ได้

3. ปัญหาด้านการจัดการนิทรรศการหลัก นิทรรศการ “เรียงความประเทศไทย” จัดแสดงในตัวอาคารหลัก มีการใช้สื่อเทคโนโลยีมากมาย ทางสถาบันจึงจัดตั้งฝ่าย FMIT หรือฝ่ายเทคโนโลยีและบริหารพื้นที่ขึ้น เพื่อคอยตรวจสอบความเรียบร้อยของสื่อต่าง ๆ เมื่อพบเห็นสิ่งของที่ชำรุดฝ่าย FMIT จะทำการรายงานเพื่อดำเนินการซ่อมแซมต่อไป

ใน ขณะ ที่ ก า ร วิ เ คร า ะ ณ์ ส ภา พ แวด ล้อม กาย ใน และ กาย นอก (SWOT Analysis) สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strengths)

1.1 เป็นพิพิธภัณฑทร์รูปแบบใหม่
ที่ให้ข้อมูลด้านประวัติความเป็นมาของชน
ชาติไทย

1.2 ค่าใช้จ่ายในการเข้าชมไม่
สูงเกินไป จึงสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้
ง่าย

1.3 มีการใช้สื่อเทคโนโลยี
ทันสมัย เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในข้อมูล
ให้กับนักท่องเที่ยว

1.4 เป็นพิพิธภัณฑทร์ที่เน้นการ
เสริมสร้างองค์ความรู้ให้นักท่องเที่ยว พร้อม
กับการมอบความสนุกสนาน

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

2.1 เป็นพิพิธภัณฑทร์ที่อยู่ใน
ความดูแลของรัฐบาล จึงมีความล่าช้าใน
ด้านการขอขบประมาณเพื่อนำมาใช้ในการ
จัดกิจกรรมต่าง ๆ

2.2 นักท่องเที่ยวบางกลุ่ม
อาจจะไม่สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีได้อย่าง
เต็มประสิทธิภาพ

3. โอกาส (Opportunities)

3.1 การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
เริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยมากขึ้น

3.2 พิพิธภัณฑทร์ที่นำเสนอประวัติ
ความเป็นมาของชนชาติไทย ที่นำสื่อ
เทคโนโลยีมาใช้ ทำให้สามารถดึงดูด
นักท่องเที่ยวให้เข้ามาชมพิพิธภัณฑทร์มากขึ้น

4. อุปสรรค (Threats)

4.1 คนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถ
ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์

4.2 นักท่องเที่ยวบางกลุ่มจำ
ภาพพิพิธภัณฑทร์ในรูปแบบเดิม ที่เน้นเพียง
การอ่าน นักท่องเที่ยวจึงไม่ยอมเข้าชม
สรุปผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ
การให้ความหมาย รูปแบบ ปัญหาและ
วิธีการจัดการกับปัญหาของการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ สถาบันพิพิธภัณฑทร์การเรียนรู้
แห่งชาติ โดยสรุปผลจากคำถามการวิจัยและ
วัตถุประสงค์มีประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. ความหมายของการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ คือ การใส่ความคิดสร้างสรรค์ลง
ไปในการนำเสนอข้อมูล นักท่องเที่ยวที่เข้า
ชมจะได้รับเนื้อหาที่มีความรู้ รวมถึงความ
สนุกสนานตลอดระยะเวลาที่ชมนิทรรศการ
สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุมา และ
นาฬิกาอดิภักดิ์ (2556) ว่าการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับ
ประสบการณ์การท่องเที่ยวร่วมกับเจ้าบ้าน
และพัฒนาทักษะใหม่ ๆ โดยมีที่มาจาก
คณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นต้องการจัดตั้ง
พิพิธภัณฑทร์ที่ต่างจากรูปแบบเดิมแต่สามารถ
ให้ความรู้ และความเข้าใจได้

2. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีทั้งหมด 3 รูปแบบ คือ นักท่องเที่ยวจะต้องได้สัมผัส การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย และการที่นักท่องเที่ยวจะได้รับฟัง รูปแบบทั้งสามนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ของทางสถาบัน รวมถึงการนำกลยุทธ์ในการดำเนินกิจการมาใช้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว นั่นคือการนำเอาจุดเด่นในด้านต่าง ๆ มาแสดงให้เห็นให้นักท่องเที่ยวได้เห็น เช่น นิทรรศการที่ให้ความรู้ในด้านเรื่องราวความเป็นมา และศิลปะในยุคสมัยต่าง ๆ สอดคล้องกับ พิมพ์พิสุทธิ ว่า หลักเกณฑ์ของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องมีองค์ความรู้ ที่แฝงด้วยศิลปะ และกลิ่นอายของวัฒนธรรมท้องถิ่น ทางสถาบันนำกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ได้แก่ ด้านสินค้าและบริการ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการขาย บุคลากรทางการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และอำนาจ มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานของทางสถาบัน

3. ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของทางสถาบัน คือ ด้านการจำกัดกลุ่มเป้าหมายให้แคบลง เพื่อช่วยลดปัญหาด้านการจัดการข้อมูล ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและ

ภายนอก พบว่า ทางสถาบันมีอุปสรรคด้านนักท่องเที่ยวที่ยังคงจำภาพพิพิธภัณฑ์รูปแบบเดิมที่ไม่น่าสนใจ ทางสถาบันจึงพัฒนารูปแบบการนำเสนอข้อมูลให้มีความเข้าใจง่าย และความน่าสนใจ ตลอดจนเพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาชมสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาพบว่า สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติควรพัฒนารูปแบบการจัดนิทรรศการ ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดและเพิ่มความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยว เพราะในปัจจุบันได้มีพิพิธภัณฑ์ในรูปแบบเดียวกันเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ใช้ในงานวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะความหมาย รูปแบบ กลยุทธ์ ปัญหา และวิธีการจัดการกับปัญหากรณีศึกษาสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้มีการศึกษาถึงเรื่องการจัดทำนิทรรศการต่างๆ เช่น ปัจจัยในการเลือกหัวข้อต่างๆ ที่นำมาจัดทำเป็นนิทรรศการ เป็นต้น

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมการท่องเที่ยว. (2559). สรุปรายได้และค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2558. ค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559, จาก <http://www.tourism.go.th/home/details/11/221/25306>

ฉัตรเฉลิม องอาจานศาล. (2551). การท่องเที่ยวเชิงแนวคิด : ผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมใหม่. TAT Journal ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม – ธันวาคม 2551

นิศา ชัชกุล. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปิรินทร์ ชินโชติ. (2559). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน 2559

พิทักษ์ ศิริวงศ์ และคณะ. (2011). การให้ความหมาย ที่มาของความหมายรูปแบบ และกลยุทธ์การดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของธนาคารกสิกร

ไทย จำกัด (มหาชน). วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 เดือนกันยายน – ธันวาคม 2554

พิมพ์พิสุทธิ อ้วนล้ำ. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism). ค้นเมื่อ 28 เมษายน 2559, จาก http://www.dasta.or.th/th/News/detail_knowledge.php?ID=1415

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า. (2558). การให้ความหมายรูปแบบและกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวแบบดาร์กทัวริซึม พื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2558

สยามล วิทยานรรัตน์. (2554). อนาคตของเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. TAT Journal ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม – ธันวาคม 2554

สุภางค์ จันทวานิช. (2542). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรอุมา เตพละกุล และนาฬิกาอดิศักดิ์แสงสนิท. (2556). การสร้างและการบำรุงรักษาความยั่งยืนของชุมชนชนบทผ่านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: กรณีประเทศไทย. ค้นเมื่อ 28 เมษายน 2559, จาก

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying

.....
[http://www.dasta.or.th/th/component/k2/i](http://www.dasta.or.th/th/component/k2/item/1616-บทความวิชาการ-การสร้างและการรักษาความยั่งยืนของชุมชนชนบท)

tem/1616-บทความวิชาการ - การสร้างและการ
การรักษาความยั่งยืนของชุมชนชนบท
ผ่านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์-กรณี
ประเทศไทย

ภาษาต่างประเทศ

Raymond C. (2000, November).

Creative Tourism. ATLAS Newsletter.